

Bobby Hackett the Muzak Man

Liefhebbers van de muziek van Bobby Hackett zullen in ieder geval met twee muzikale stijlen rekening moeten houden, ten eerste de alom gewaardeerde dixieland jazz

kornettist, maar ook met de andere kant van zijn geniale spel, als begeleider van vocalisten, Billie Holiday, Frank Sinatra, Lee Wiley, etc. en als 'luister' trompettist bij de orkesten van Glenn Miller, Jackie Gleason, Glenn Osser en andere 'Muzak'-orkesten. Mijn eerste ervaring met het spel van Bobby Hackett was eind jaren vijftig van de vorige eeuw, toen ik een paar langspelers te pakken kreeg van deze briljante kornettist: de 'Gotham Jazz Scene', (Capitol T 857) en zijn samenwerking met Jack Teagarden op 'Jazz

Ultimate' (Capitol T 933) waarop hij duidelijk zijn stempel als 'lyrische' kornettist in dixieland jazz laat horen, zonder zich van 'ster' allures te bedienen. Het zijn platen die ik nog steeds koester. Daarnaast kwam hij ook voor het voetlicht te staan bij Louis Armstrong, die hem voor twee speciale gelegenheden uitnodigde bij hem te komen spelen. Allereerst het Town Hall Concert in 1947, toen Louis Armstrong met een maagzweer probleem zat en een andere frontman zocht bij zijn All Stars en bij het afscheidconcert van Louis Armstrong in 1970, waar hij naast andere bekende trompettisten als Wild Bill Davison en Dizzy Gillespie een prominente rol op het 16e Newport Jazz Festival mocht spelen. Maar natuurlijk gaat mijn speciale belangstelling uit naar de opnamen die Bobby Hackett in de jaren dertig en veertig maakte met Eddie Condon; op die platen laat hij horen, uitstekend te passen in het 'ruige' Chicago jazz wereldje van de gitarist, die hem ook liet meespelen in zijn roemruchte TV serie 'The Eddie Condon Floor Show' in 1948/49.

Bobby's jonge jaren

Bobby Hackett werd geboren op 31 januari 1915 in Providence, Rhode Island, als zesde in een gezin van negen kinderen. Reeds op twaalfjarige leeftijd leerde hij ukelele en gitaar spelen en toen hij een keer Louis Armstrong hoorde spelen, kocht hij zijn eerste kornet. Hij verliet zijn High School en begon als 14-jarige aan zijn eerste baan in een

lokaal Chinees restaurant in Port Arthur; voor zeven dagen in de week. Hij speelde ook gitaar in de Rhodes en Arcadia Ballrooms, van waaruit ook regelmatig radiouitzendingen verzorgd werden in Providence. Hoogtepunt uit die periode was, toen de Cab Calloway Band in de buurt kwam optreden, zonder gitarist zat en hem vroeg als invaller te komen spelen. In 1932 werd hij gerecruteerd door Herbie Marsh voor een winterengagement in Syracuse, New York. De eerste van de vele Hackett anekdotes zag het levenslicht, want hij wilde bij Mash ook kornet spelen, maar na een paar keer ging de manager naar Marsh toe en zei: "Als die jongen nog een keer zijn toeter pakt, ontsla ik het hele orkest"!!! In de zomer van 1933 speelde Bobby in de Megansett Tea Room in Cape Cod bij Payson Re's Band, waar hij voor het eerst Pee Wee Russell ontmoette. Pee Wee ging later spelen in de band van Teddy Roy in de Crescent Club - een speakeasy in Boston - en vroeg Bobby bij hen te komen . Begin 1934 ging Bobby weer terug naar de Billy Lossez Band in het Biltmore Hotel in Providence en ging daarna op tournee in Cape Cod met het Quintet van Teddy Roy. In het najaar van 1934 vormden Bobby en Johnny Crandon (student van de Harvard Medical School) een band , de Harvard Gold Coast Orchestra. De volgende maanden traden ze op bij alle colleges tussen de Universiteit van Maine en Rhode Island. Ondanks het feit, dat Bobby als musicus nog steeds ingeschreven stond bij Providence, vroeg hij een lidmaatschapskaart aan voor Boston, om ook bij Ted Roy te kunnen spelen. De Theatrical Club in Boston vroeg hem in 1937 om bij hen met een dixieland formatie te komen; hij selecteerde een groep jonge muzikanten: o.a. Teddy Roy op piano en Brad Gowans op trombone, etc.. In de Club speelde men tot in de kleine uurtjes; het was een favoriete ontmoetingsplaats voor muzikanten. De bekende columnist George Frazier schreef gustige kritieken, waardoor ze - in dat jaar - veel publiciteit kregen.

New York and All That Jazz

Later dat jaar gingen Bobby en enkele orkestleden naar New York om werk te zoeken, maar konden als groep geen werk vinden . Toen Eddie Condon stopte met de Condon-Marsala Group in the Hickory House, nam Bobby Hackett de plaats van Joe Marsala in en gingen zij spelen in 'Nick's', de club van Nick Rongetti. De club zou een

belangrijke rol gaan spelen in de New Yorkse jazz scene. Tevens werden zij uitgenodigd voor het opnemen van een aantal vermakelijke filmshots, samengevat in de 'Saturday

Night Club'. Met een goochelaar, kunstfluit, Big Band en de dixielandformatie van Condon en Hackett, met Pee Wee Russell, George Brunis, Buzzy Drootin, etc., uitgedost met hoge hoeden en opvallende pakken, speelden zij hun 'Chicago' jazz, waarbij vooral de opvallende rol van trombonist George Brunis vermeldenswaardig is. De filmpjes zijn op het

Internet te bekijken, maar ik had al jaren geleden een kopie op video gekregen van onze 'video freak' Ernst Bruins. 1938 zou een topjaar worden voor Bobby Hackett. Niet alleen, werd hij uitgenodigd door Benny Goodman, om de personificatie van Bix

Beiderbecke te spelen in zijn roemruchte Carnegie Hall Concert, waar hij 'I'm Coming Virginia' zou spelen en later als de nieuwe Bix te boek zou komen te staan. Maar na die opname moest hij zich haasten, om bij de opnamen van Eddie Condon and his Windy City op 17 januari 1938 - georganiseerd door Milt Gabler voor zijn Commodore label -, aanwezig te

zijn. De stukken die opgenomen werden waren: 'Love Is Just Around The Corner', 'Beat To The Socks' en een ode aan het Carnegie Hall Concert, met twee stukken: 'Carnegie Drag' en 'Carnegie Jump', die een perfecte weergave werden van de sfeer tijdens het concert. Voor hetzelfde label ging hij met Jack Teagarden en nagenoeg dezelfde muzikanten in april weer voor Commodore de studio in en nam vier stukken op: 'Meet Me Tonight In Dreamland', 'Embraceable You', 'Diana' en 'Serenade To A Shylock'. Juweeltjes van Chicago jazz. Nadat hij een jaar in 'Nick's' had gespeeld stapte Bobby over naar het orkest van Sam Lanin, maar bleef Club- werk doen met Condon, Teagarden en Teddy Wilson. Een ander hoogtepunt in 1938 was het bezoek van de Engelse gitarist Vic Lewis aan New York. Op zichzelf geen bijzondere gebeurtenis, maar wel dat er tijdens zijn verblijf in New York voor het Baldwin label op 18 oktober

1938 enkele opnamen zijn gemaakt met Bobby Hackett en Eddie Condon, waarop we ook Brad Gowans, Pee Wee Russell en Zutty Singleton horen spelen. Ze zijn heruitgebracht op cd, onder het Baldwinlabel/1239. Een ander vermeldenswaardig evenement vond eind jaren dertig plaats, op de top van het St. Regis Hotel. Een integrale radiouitzending met het Verenigd Koninkrijk, niet uitgezonden in de USA, met 8 verschillende formaties, die een bloemlezing gaven van wat er op dat moment aan jazz-entertainment in New York te vinden was. Een Engelse aankondiger en in de eerste formatie horen we Bobby Hackett soleren bij een groep rond Eddie Condon met Pee Wee Russell, Bud Freeman, Jess Stacy en Artie Shapiro. Als 2e trompettist horen we Marty Marsala. Gelukkig is de uitzending bewaard gebleven en heruitgebracht op Alamac Records QSR/2445.

Big Band

Op aanraden van platenmaatschappij MCA probeerde Bobby in 1939 met een Big Band de Hitparade te bestormen, het zou geen succes worden, maar ze speelden wel op de New York Wereld tentoonstelling, in het Ben Franklin Hotel/ Philadelphia, The Famous Door en andere New Yorkse gelegenheden; tourden door het land en maakten ook nog enkele grammofoonplaten: 'That Da Da Strain' (CBS Portrait 44071-later heruitgebracht op Epic- 222004), waarop ook enkele Hackett favoriete nummers 'Embraceable You' en 'Ja- Da' . Helaas, binnen zes maanden stond de groep in de rode cijfers en moest Hackett de band ontbinden. Hij was MCA \$ 3000,- schuldig en omdat hij het plan had om met zijn jeugdliefde Edna in het huwelijksbootje te stappen, accepteerde Bobby het aanbod om voor een goed salaris bij Horace Heidt's Musical Knights te komen spelen.

Niet alleen werd hij bij Heidt goed betaald, maar het orkest bracht die zomer ook nog door op Nantucket Island, waardoor Edna en Bobby wel een heel goedkope huwelijksreis maakten. Hij kreeg bij Heidt ook nog verlof om voor de film 'Second Chorus' met Fred Astaire, samen met Billy Butterfield te komen spelen. Hij stapte in 1941 over naar zijn vriend Glenn Miller, die hem wel als gitarist kon gebruiken, maar hij moest daarvoor een elektrische versterking aanschaffen, hij sleepte dat ding overal mee naar toe, maar heeft hem nooit gebruikt!! Hij

stond erop, dat er twee van zijn favoriete kornetsolo's op de plaat werden opgenomen: 'A String Of Pearls' en 'Rhapsody In Blue'. Toen Miller in 1942 met zijn orkest bij de USA Air Force kwam, ging Bobby werken bij NBC en werd een van de organisatoren van de 'Condon Town Hall Concerten', die op de radio uitgezonden werden en onder supervisie van Milt Gabler op zijn Commodore label werden uitgebracht. Jazzology Records uit New Orleans heeft de hele serie heruitgebracht op een serie dubbel cd's, inclusief de Blue Network serie uit 1944/45. In 1945 nam hij voor V-disc met Jack Teagarden 'If I Could Be With You One Hour Tonight' op (V-disc 5870). Na een jaar NBC ging hij op tournee met de Katherine Dunham Revue en nam hij de plaats over van Red Nichols in Glen Gray's Casa Loma Orchestra, waar hij tot 1946 bleef. Bobby ging werken als staf lid voor ABC, waar hij maar liefst 15 jaar bleef; kreeg voldoende

gelegenheid om in de nieuwe club van Eddie Condon en andere clubs te spelen. Bobby was ook musical director en trad

zelf op in het beroemde Town Hall Concert - in mei 1947 - van Louis Armstrong. Louis had – zoals eerder vermeld - last van een maagzweer, dus mocht Bobby de band samenstellen met Jack Teagarden, Dick Carey, Peanuts Hucko, Bob Haggart, 'Big' Sid

Catlett and George Wettling. Bobby Hackett speelde ook een dominante rol in de roemruchte TV serie 'The Eddie Condon Floor Show' van 1949/50. Giorgio Lombardi van de Milan Jazz Institute heeft jaren geleden een discografie over Condon uitgebracht en in deel 2 gaat hij uitvoerig in op de opnamen van the Eddie Condon Floor Show.

Hackett on the Run

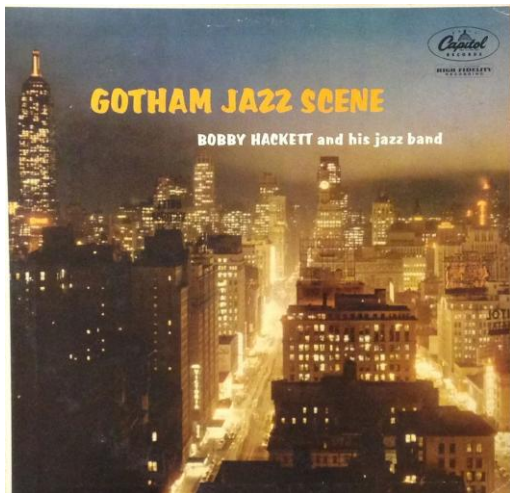
Begin jaren vijftig - 31 augustus 1950 -, maakte Bobby Hackett met een quintet - Charley Queener, Bob Casey, Carl Kress en Don Marino - een aantal opnamen voor het Columbia label. Deze werden later op het Sony label/1817, samen met de opnamen van George Wettling Dixieland Jazzband, heruitgebracht. Daarna speelde Bobby met Red Allen en Lee Wiley in Bill Green's Rustic Lodge in New Jersey; had vervolgens een langdurend arrangement in het Copley Square Hotel in Boston en begon zijn 'Music For Lovers Only' serie met Jackie Gleason. De komende tien jaar zou hij maar liefst 6 langspelers opnemen met 'Jackie', waardoor hij niet alleen vaak op de TV te zien en te

horen was, maar ook als ‘pauze’-muziek in wachtkamers van doctoren, winkelcentra, restaurants, etc., met zijn lyrische klanken, de achtergrondmuziek zou verzorgen. Het kersverse medium televisie zocht nieuwe talenten en hij kreeg een rol in Martha Wright’s wekelijkse TV show voor ABC televisie. In 1952 verzorgde de Bobby Hackett Band - voor 7 maanden - de muzikale omlijsting bij het radioprogramma ‘Dr. Jazz’, op het radiostation WMGM van discjockey Aime Gauvin en daarvan is op het Storyville label nog een dubbel cd uitgebracht (Dr. Jazz vol.1 en 2 Storyville 6042/6050). Het eerste Newport Jazzfestival vond plaats in Juni 1954 en de All Stars van Condon en een sextet van Bobby Hackett, met zangeres Lee Wiley, beten het spits af van dit roemruchte festival, dat door ABC op de TV uitgezonden werd en opgenomen voor de ‘Library of Congress’. T.V. nam een steeds belangrijker plaats in en Bobby was regelmatig op de buis te vinden, o.a. in de ‘Tonight Show’, waar hij optreedt bij een - voor mij onbekende - presentator, met Charlie Shavers en Doc Severinsen, waarna de presentator ook nog een stukje gaat meeblazen (het is op het Internet te bekijken). In 1955 werd een geweldige plaat opgenomen ‘Coast Concert’(Capitol T 692) met Jack Teagarden. Hackett moest naar Los Angeles vliegen en staat ook prominent op de platenhoes met zijn kornetkoffer onder zijn arm geklemd. De andere orkestleden waren bekende West Coast muzikanten van de Rampart Street Paraders, Matty Matlock, Abe Lincoln, Nappy Lamare, etc.; de opnamen vonden plaats op 18 en 19 oktober 1955. 1956 zou voor Bobby een belangrijk jaar worden, niet alleen speelde hij weer eens met de All Stars van Eddie Condon in de Constitution Hall in Washington,

tegelijktijd trad hij ook op als gast met de National Symphony Orchestra . Capitol

Records herhaalde de eerdere opnamen van het ‘Coast to Coast’ Concert met twee nieuwe lp’s: ‘The Gotham Jazz Scene’ en ‘Jazz Ultimate’ met een All Stars cast - inclusief Jack Teagarden -, juweeltjes!! Hetzelfde jaar stelde hij een sextet samen met jonge muzikanten: o.a. Bob Wilber, Ernie Caceres, John Dengler, etc., om in de Voyager Room in het Henry Hudson Hotel op 57th Street hun talenten te laten horen. Het repertoire bestond uit dixieland, bob, cool jazz en zelfs ‘mood’ muziek. De ‘Good Year’ organisatie bracht in die tijd een aantal promotiefilms uit en op een van die films horen we het Bobby Hackett orkest een aantal nummers spelen. Ook ditmaal heb ik van onze ‘video freak’ Ernst Bruins jaren geleden een video-opname van het sextet gekregen. Later heb ik op een Jazz-O-Logy dvd een compilatie van die Good Year films te pakken

gekregen, waarop niet alleen Bobby te zien en te horen is, maar ook Louis Armstrong met zangeres Jewel Brown, Eddie Condon en Wild Bill Davison. De 'Sound'-tracks van deze videofilm vinden we compleet op een door CBS special products lp/106657. de hoes-tekst wordt geschreven door George T.Simon met een vrije vertaling door Michiel A. de Ruyter. Tevens werden opnamen vanuit de Voyager Room in het Henry Hudson Hotel live op de radio uitgezonden en die kunnen we beluisteren op de lp Shoestring ss-108. Eind jaren vijftig

ging Bobby het wat rustiger aan doen en deed veel studio werk en club dates met een Quartet, met Dave McKenna(piano), Bob Carter(bas) en Richard Scott(drums) en maakte ook nog een plaat voor Capitol.

Roosevelt Grill en 16e Newport Jazzfestival

Begin jaren zestig stond Bobby Hackett onder contract bij Columbia en maakte de nodige studioopnamen. Het weerhield hem niet, om - samen met Jack Teagarden - voor het Verve label op 4 & 6 juni 1962 een schitterende plaat op te nemen (Verve V6 8495); twaalf geweldige nummers met zang van Teagarden en een repertoire om te zoenen!! Geen afgezaagde, doodgespeelde nummers, maar een voortreffelijke vertolking van een aantal redelijk onbekende nummers. In 1962 kwam Bobby bij het orkest van Benny Goodman en we horen hem op de dubbel cd set, samengesteld door

de Yale University Music Library. Najaar 1963 en zomer 1965 speelde Bobby's Band in Hyannis (Yarmouth) and Dennis op Cape Cod. In 1965 kwam hij bij Tony Bennett en met hem ging hij op twee Europese tournees. In 1966 speelde Bobby met Coleman Hawkins op een

Jazz Festival in Austin ,Texas. Omdat hij toch in Texas was, nam hij en passant met Jim Cullum's Happy Jazzband (Happy Jazz) een lp op. In 1967 was de Hackett Band weer in de Verve Studio om opnamen te maken. Op 7 december 1969 trad, op het Manassas Jazzfestival, een combinatie op van door de wol geveerde musici, onder aanvoering van Eddie Condon. Bobby speelt mee en we horen hem op de lp Fat Cat Jazz/ 112. Eind jaren zestig speelde Bobby met een Quintet, inclusief trombonist Vic Dickenson, waarmee hij rondtourde en uiteindelijk neerstreek in The Roosevelt Grill (NYC), met een groep bestaande uit Vic, Dave McKenna, Jack Lesberg en Cliff Leeman. Hij kwam weer eens in een T.V. show terecht: 'Just Jazz' en we horen hem 'Take The A Train' spelen(op het Internet te bekijken en te beluisteren. Er werden verschillende albums geproduceerd: ' Live From The Roosevelt Grill'(Chiaroscuro)Phontastic/7572, 'Melody Is A Must', 'Giganti Del Jazz/77, Project 3/5034 'This Is My Bag'en 'Storyville/506, opgenomen april en 'mei 1970, waarbij hun oude vriend Eddie Condon als gast presentator optrad. Tijdens de opnamen in 1970, van het 16e Newport Jazzfestival - dat geheel in het teken stond van de 70-ste verjaardag van Louis Armstrong - op 16mm film, wisten de samenstellers - o.a. de producer George Wein -

dat ze iets speciaals hadden opgenomen. Een keur aan musici kwam langs, om Louis een muzikaal eerbetoon te brengen, Dizzy Gillespie, Mahalia Jackson, Wild Bill Davison, Ray Nance en de Preservation Hall Jazz Band; maar ook Bobby Hackett deed een duet in het zakje van de apetrotsse Louis Armstrong . De film heeft jaren lang ergens in een kast gelegen, maar in 2008 werd de film op dvd uitgebracht, onder de titel: Louis Armstrong: "Good Night Everybody", een geweldige document!!

World's Greatest Jazz Band

Begin 1970 - Bobby was inmiddels 55 jaar -, was er geen enkele behoefte om het wat rustiger aan te doen. We vinden hem bij de dixieland formatie van Ronnie Hill in de Holiday Inn, Hyannis, waar hij als speciale gast voor uitgenodigd was; hij bleef er een half jaar hangen. Daarna, in het najaar van 1971, kreeg hij een nieuwe woning in West Harwich en verhuisde hij naar Cape Cod. Samen met Dizzy Gillespie ging hij op tournee naar Japan, onder de supervisie van George Wein. Bobby werd in 1972 uitgenodigd door zijn oude vrienden van de World's Greatest Jazz Band (WGJB), om op te treden op 4 december 1972 in de Massey Hall in Toronto, Canada. Op de World lp/S 3, live at Massey Hall horen we een uitbundige Hackett spelen met zijn oude maatjes uit de Condon tijd; een feestje!! Het promotie boek van de WGJB, die het komende jaar hun Europese tournee zou voorbereiden, kreeg ik te pakken op het kantoor van impresario Lou van Rees in 1975, nadat hun optreden in Rotterdam had plaatsgevonden (helaas zonder Bobby). Daarin staat hij vermeld als een gewaardeerde collega en een geweldige muzikant. Drummer Ted Easton speelde in Scheveningen in de club New Orleans en had goede contacten met onze nationale luchtvaart maatschappij. Toen hij begin jaren zeventig met zijn prestigieuze platen label Riff begon, heeft hij diverse solisten vanuit de U.S.A. naar Nederland laten komen, om niet alleen in zijn club te laten optreden, maar ook werden er geluidsopnamen gemaakt, die dan weer op het Riff label uitgebracht werden. Zo ook Bobby Hackett. Op 22 mei 1973 trad hij op in de club New Orleans en de plaat werd op Riff/008 uitgebracht. Tevens kunnen we op het Internet nog een zwart/wit film bekijken,

opgenomen in de club New Orleans. Een van de meest interessante platen - in mijn collectie -, is wel, die hij in 1974 maakte met zangeres Teresa Brewer, waarop Bobby - als onderdeel van de WGJB - samen met Yank Lawson de begeleiding verzorgde. Teresa Brewer, het kindsterretje uit de jaren vijftig (dixieland-song 'Music'-'Music'-'Music') was getrouwd met producer Bob Thiele en die organiseerde de 'session'. Het werd een

schitterende plaat, met als topstuk 'The Varsity Drag'. De plaat is op twee labels uitgebracht, allereerst op Signature/0577, maar ik heb hem ook op RCA London/3205. In 1974 maakte hij ook nog een plaat met saxofonist Zoot Sims met de titel 'Strike up the Band', voor het Flying Dutchman label. Bobby begon, nadat hij naar Cape Cod verhuisd was, zijn eigen platenmaatschappij (Hyannisport Records). In 1975 zien we Bobby in Disney World optreden en datzelfde jaar speelde hij in Michael's Pub in New York. Naast al die drukke bezigheden vond hij ook nog tijd om met zijn zoon Ernie op te treden. Bobby overleed op 7 juni 1976 aan een hartaanval. Na zijn dood werden er nog enkele lp's uitgebracht voor het Honey Dew label (Butterfly Airs, Honey Dew/6617 en Honey Dew/6620 Tin Roof Blues). Bobby Hackett werd 61 jaar.

Wim Keller